

Bài Thơ Cuối Đời Của Tướng Trần Độ !

Tôi vào bộ đội, năm mười sáu tuổi
Chia tay gia đình, bố mẹ, các em
Đôi chân cứng, rong ruổi mọi miền
Lửa chiến tranh, cháy tuổi xuân năm tháng

*

Nhớ mãi ngày, khi tôi vào Đảng
Nắm tay thề: “Với Tổ Quốc, Non Sông”.
Bên cây súng đi đến ngày chiến thắng.
Mái tóc xanh, đã chuyển màu bạc trắng.

*

Thân già nua, cùng gói mồi, chân chùng
Nhưng lương tâm, trí tuệ cứ bồn chồn
Lòng trần trở, vấn vương, day dứt
Cao hơn hết, tôi ngẫm suy về Đảng
Như người cha, chỗ dựa của lòng tin.

*

Đi theo Đảng, đâu phải Mác – Lê nin?
Mà chính là Tình yêu Tổ Quốc
Đến với Đảng để làm điều nhân đức
Cùng lương tâm, cống hiến cho đời.

*

Nhưng, hôm nay, đầy méo mó, cạn vui
Thì ắt hẳn, ngày mai tràn cay đắng.
Thời gian trôi, như bóng câu qua cửa
Đảng cứ tàn dần chân lý trong tôi.

*

Đau thắt lòng! Tôi cất tiếng Đảng ơi!
Sao lại thế: “Mùa thu Tháng Tám”
Vinh dự, tự hào: “Đảng viên Cách mạng”
Ngày qua ngày! Nhục nhã thế này ư?

*

Sách mấy ngàn trang, chữ mấy triệu từ
Rao giảng rất hay, việc làm thì nháo
Khi trích Lê nin, “xúc phạm lời Bác”
Nên thực thi, không thuyết phục được nhân tâm.

*

Nhớ ngày xưa, Đảng phải gắn với dân!
Như cá phải rúc, chui vào nước!
Đảng đề cao Nhân dân là trên hết
Nói hộ dân và nghĩ cũng hộ dân.

*

Mọi người dân, tìm chỗ để đặt chân
Đều phải bước thêm chân của Đảng!

**Còn hôm nay, vẫn “vì Dân trong sáng”!
“Quyền lợi nhóm”, giọng lưỡi “Lý Thông”**

*

**Nhớ tuyên ngôn, buổi đầu Cách mạng
Đảng không tham quyền chức nghênh ngang
Cách mạng thành công, cáo lão về làng
Vui thú điền viên, thung dung câu cá.**

*

**Hãy nhìn trông, không có ai về cả
Cố bám quyền, giành mũ áo cao sang
Bày đặt ăn chia, tài lộc khang trang
Chẳng dại gì về quê cha đất tổ.**

*

**Từ huyện, xã, quận, phường, thành phố
Đảng chiếm một bên, Nhà nước một bên
Bí thư thành ủy, Chủ tịch ủy ban
Hai guồng máy, đè đầu dân đau khổ.**

*

**Đây Sở Ngoại thương, kia Ban Kinh tế
Nội chính bên này, bên nọ Công an
Sống đảng hoàng, bao dinh sở khang trang
Một cỗ hai tròng, người dân tội nghiệp**

*

**Đảng dạy răn: Giữ tấm lòng liêm khiết
Sao đút túi liền những triệu đô la
Tiền nước ngoài họ tranh thủ chúng ta
Người “ăn mảnh” là Tổng bí thư của Đảng!**

*

**Để mị dân, Đảng tăng cường lao động
Chức vu vơ, trừu tượng “chủ nhân ông”
Làm chủ ngư ngợ, nhà máy ruộng đồng
Đảng nắm chặt tiền và quyền sinh sát.**

*

**Thân “ngọc ngà” phải về với đất
Đảng chiếm giữ riêng Mai Dịch cho mình.
Rồi cho xây Hoàn Vũ rất môi sinh
Riêng với Đảng, không ai thiêu cả**

*

**Nơi đô thành, chạy dọc ngang đường phố
Đặt tên đường, Đảng giành giật phần mình.
Đây đường Lê Duẩn, kia đường Trường Chinh
Đường to đẹp Đảng giành phần dự trữ**

*

**Các tỉnh huyện, ổn định cùng lịch sử
Đảng hội vãi ba điểm vào nhau**

**Cuộc “đoàn viên” chưa “ân ái” bao lâu
Rồi vẫn Đảng truyền ra lệnh tách.**

**Quá tùy tiện, Đảng làm theo sở thích
“Khắc khắc, nhập nhập” như trò chơi
Cuối cùng chỉ khổ sở Dân thôi
Còn ý Đảng, vẫn luôn luôn là đúng.**

*

**Ghê Đảng trị, quyết giữ cho bằng được
Đảng khóa xiềng vào Dân chủ, Tự do
Từ miền quê cho tới thành đô
Cấm ngôn luận, cấm tự do báo chí.**

*

**Đảng chúa ghét các nhà nghệ sĩ
Nhàn cư ngôi thóc mách làng nhặng
Ai dưng cảm, đòi hỏi lẽ công bằng
Đảng biến tướng, “chính chuyên” bằng nhiều cách.**

*

**Về bà cử Đảng tạo khuôn bằng sắt
Rất “tự do”, rất “dân chủ, khách quan”
Nhân danh Mặt trận Tổ quốc Việt Nam
Duyệt danh sách, đưa người ra ứng cử.**

*

**Thế là “nguyên khí hiền tài” xứ sở
Đảng loại bỏ đi, rất “khéo”, rất “tinh”.
Các đại biểu đều đồng chí của mình
Chẳng ai dám chỉ danh, xung khắc.**

*

**Quốc hội diễn trò, điều trần vấn đáp
Như chuyện xưa “Bài thơ Con cóc”
“Con cóc nhảy ra, con cóc nhảy vô”
Bày cơ hội, cùng ra sức điếm tô!**

*

**Sáng đúng chiều sai, mai lại đúng!
Chống chân lý bằng lưỡi lê hòng sủng.
Đảng trượt theo vết xe đổ ngày xưa
Chuyện nghĩa tình chỉ “sớm nắng chiều mưa”.**

**Từ “Đồng chí” là mỹ từ vô nghĩa!
Đảng thấu không, dòng đời đang mai mỉa
Đảng lộng hành, đạp Dân Chủ dưới chân.**

*

**Nhớ một thời Đảng chiến đấu vì Dân.
Dân tộc đã nghiêng mình kính trọng.
Rồi gặp được khi như điều bay bổng
Đảng ngất ngây trong tiếng ngợi ca.**

**Hàng trăm tờ báo, vài triệu cái loa
Điệp khúc, điệp ca: Công ơn của Đảng.**

*

**Đảng say mê, dối lừa không nhàm chán
Xóa sao được, những tội lỗi gây nên!
Đạo lý Việt Nam “máu chảy ruột mềm”
Cải cách địa điền, người, cửa nhà tan tác
Dù Đảng đã chia vài ba miếng đất
Suốt mấy năm nghèo vẫn hoàn nghèo.**

*

**Nhóm “Nhân Văn” hỏi tội đáng bao nhiêu?
Đảng dày dạn bao cuộc đời chí sỹ.
Bao trí thức bắt giam thời chống Mỹ
Gán ghép “chống Đảng” tội tày trời
Lửa chiến tranh dẫu đã tắt lâu rồi
Sao ác tâm, cảnh nồi da nấu thịt!!!**

*

**Hai đảng bạn, đồng hành bao thân thiết
Đảng Xã hội, Đảng Dân chủ Việt Nam
Vai sát kề vai, suốt mấy chục năm
Gắn bó thể! Hà cơ chi loại bỏ?!
“Chanh kiệt nước rồi, vớt luôn cái vỏ”
Bạn bè thủy chung, sao nỡ phản thùng!?
Nỗi đoạn trường càng lộn xộn lung tung
Sợ hậu họa, Đảng xuống tay, chấm hết....**

*

**Đêm đã khuya, trước khi dùng bút
Xin dùng câu của Gớt tặng cho đời
“Lý luận nào, rồi cũng xám bạn ơi,
Còn cây đời, vẫn xanh tươi mãi mãi”.
Xin được xếp vào thơ, đừng lại
Vài dòng chân, tôi gửi tặng cho đời
Thơ của tôi như tia nắng ban mai
Cộm mắt ai, nhưng không hề độc hại.**

*

**Ta biết ơn, khi Đảng còn vĩ đại
Còn hôm nay, cuộc đời chác bán mua
Đừng biến mình thành những chúa những vua
Mà thống trị dân đen, như thuở trước.
Đảng ngụ ngôn: “Có công giành Độc Lập”
Chức, Quyền, Tiền dân đã trả Đảng rồi
Nơi cung đình, đâu phải chợ trời
Dân hết nợ, Đảng cứ ngồi, cứ hưởng
Để trần gian, lại công hầu khanh tướng
Đảng một bên, Dân chịu nhục một bên.**

*

**Những luận cứu: Các Mác và Lê nin
Giờ xa lạ với Con Hồng Cháu Lạc!**

So với Đảng, có súng bom bạo lực
Vần thơ tôi là vẫn điệu lương tâm
Tổ Như ơi! Tôi sẽ đợi trăm năm
Rồi chân lý sáng ngời vào lịch sử!

*

Đảng của ngày xưa, Đảng là bất tử
Còn tương lai!? Phút mặc niệm, bắt đầu!

Nguồn: <https://vi-vn.facebook.com/ThucTinhDanToc/posts/1401368519991065/>

www.vietnamvanhien.org

